

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU
Šibenik, Stjepana Radića 81

P-1162/2023-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A I R J E Š E N J E

Općinski sud u Šibeniku, po sucu Toniju Grgurinu, na prijedlog sudske savjetnice Josipe Belamarić, u pravnoj stvari tužitelja PETAR KUTIĆ, OIB: 89505840645, ul. Ražinska br. 103, Šibenik, zastupan po odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Darija Silov i Ivan Milin u Šibeniku, protiv tuženika RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., OIB: 53056966535, Magazinska cesta 69, 10000 Zagreb, zastupanog po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Mađarić & Lui d.o.o. u Zagrebu, temeljem generalne punomoći deponirane kod Županijskog suda u Šibeniku pod brojem Su-453/19, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 5. svibnja 2026. u nazočnosti punomoćnice tužitelja i zamjenice punomoćnika tuženika Julijane Pešo, odvjetnice u Šibeniku, na ročištu za objavu odluke održanom 17. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., OIB: 53056966535, da u roku od 15 dana isplati tužitelju PETAR KUTIĆ, OIB: 89505840645, ul. Ražinska br. 103, Šibenik, iznos od ukupno 2.231,20 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od svake pojedine uplate:

- na iznos od 0,47 Eura od dana 31.08.2008. godine, pa do isplate;
- na iznos od 7,90 Eura od dana 31.10.2008. godine, pa do isplate;
- na iznos od 0,10 Eura od dana 30.11.2008. godine, pa do isplate;
- na iznos od 10,01 Eura od dana 31.12.2008. godine, pa do isplate;
- na iznos od 11,54 Eura od dana 31.01.2009. godine, pa do isplate;
- na iznos od 12,23 Eura od dana 28.02.2009. godine, pa do isplate;
- na iznos od 10,70 Eura od dana 31.03.2009. godine, pa do isplate;
- na iznos od 11,07 Eura od dana 30.04.2009. godine, pa do isplate;
- na iznos od 8,07 Eura od dana 31.05.2009. godine, pa do isplate;
- na iznos od 5,86 Eura od dana 30.06.2009. godine, pa do isplate;
- na iznos od 6,44 Eura od dana 31.07.2009. godine, pa do isplate;
- na iznos od 7,61 Eura od dana 31.08.2009. godine, pa do isplate;
- na iznos od 7,51 Eura od dana 30.09.2009. godine, pa do isplate;
- na iznos od 6,33 Eura od dana 31.10.2009. godine, pa do isplate;
- na iznos od 8,54 Eura dana 30.11.2009. godine, pa do isplate;
- na iznos od 10,32 Eura od dana 31.12.2009. godine, pa do isplate;

- na iznos od 12,84 Eura od dana 31.01.2010. godine, pa do isplate;
- na iznos od 12,26 Eura od dana 28.02.2010. godine, pa do isplate;
- na iznos od 15,69 Eura od dana 31.03.2010. godine, pa do isplate;
- na iznos od 15,04 Eura od dana 30.04.2010. godine, pa do isplate;
- na iznos od 16,30 Eura od dana 31.05.2010. godine, pa do isplate;
- na iznos od 27,27 Eura od dana 30.06.2010. godine, pa do isplate;
- na iznos od 25,01 Eura od dana 31.07.2010. godine, pa do isplate;
- na iznos od 31,90 Eura od dana 31.08.2010. godine, pa do isplate;
- na iznos od 29,52 Eura od dana 30.09.2010. godine, pa do isplate;
- na iznos od 25,69 Eura od dana 31.10.2010. godine, pa do isplate;
- na iznos od 33,78 Eura od dana 30.11.2010. godine, pa do isplate;
- na iznos od 44,06 Eura od dana 31.12.2010. godine, pa do isplate;
- na iznos od 36,78 Eura od dana 31.01.2011. godine, pa do isplate;
- na iznos od 39,33 Eura od dana 28.02.2011. godine, pa do isplate;
- na iznos od 1.741,03 Eura od dana 17.03.2011. godine, pa do isplate,

u roku od 15 dana, i to od dana dospijeća svakog pojedinog obroka pa do 30. lipnja 2011. godine po stopi od 14%, od 1. srpnja 2011. godine pa do 31. srpnja 2015. godine po stopi od 12% koja stopa se, sukladno članku 29. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11), izračunava uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a od 1. kolovoza 2015., od 1.8.2015. do 31.12.2022. obračunatoj uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1.1.2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi koje se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa (kamatna stopa je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju u roku od 15 dana nadoknadi parnični trošak u ukupnom iznosu od 1.868,76 eura, sa zakonskim zateznim kamatama koje na ovaj iznos teku od dana presuđenja (17. srpnja 2026.) pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, dok se u preostalom dijelu od 318,76 eura odbija kao neosnovan.

i r i j e š i o j e

Dopušta se preinaka tužbe učinjena podneskom tužitelja od 28. travnja 2026.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi podnesenoj 13. lipnja 2023. naveo da je s tuženikom 15. prosinca 2006. u Šibeniku zaključio Ugovor o kreditu broj: 168-50-3843926 (dalje: Ugovor); temeljem kojeg je tuženik stavio na raspolaganje tužitelju iznos od 18.870,65 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju banke kreditora važećim na dan korištenja kredita uz ugovorenu valutnu klauzulu (tečaj CHF). Citirani ugovor da je sklopljen na razdoblje od 84 mjeseca, a prvotno ugovorena kamatna stopa da je iznosila je 5,20%. Odredbom članaka 7. Ugovora ugovoreno je da će se sva plaćanja novčanih obveza zasnovanih na Ugovoru izvršiti u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju banke kreditora za CHF, važećim na dan plaćanja. Tužitelj da je dana 17. ožujka 2011. godine, jednokratnom uplatom u cijelosti otplatio preostali dug. Također da u fazi prije sklapanja Ugovora, kao i tijekom njegovog sklapanja, da tuženik kao trgovac nije ni na koji način sa tužiteljem kao potrošačem pojedinačno pregovarao, niti je ugovorom utvrdio egzaktno točne parametre, te metodu za izračun parametara koji utječu na odluke tuženika o promjeni bitnih elemenata predmetnog ugovornog odnosa, a što je za posljedica navedenog jest neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana (ovdje parničnih stranaka), u odnosu na koje tužitelj kao potrošač nije imao nikakvog utjecaja, niti ih je na bilo koji način mogao predvidjeti, pozivajući se pritom na recentnu sudsku praksu te praksu viših sudova, predložio je donijeti presudu kojom se tužbeni zahtjev usvaja te se nalaže tuženiku isplatiti tužiteljici preplaćene iznose po osnovi ništetne odredbe o valutnoj klauzuli, kao i prouzročeni joj parnični trošak.

1.1. Tužitelj je specificirao tužbeni zahtjev podneskom od 27. travnja 2026., na način da je istog uskladio s rezultatima provedenog financijskog vještačenja u ovom parničnom postupku.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu osporio tužbu i tužbeni zahtjev, navodeći da se protivi primjeni odredbi o stečenom bez osnove kao i da kolektivne presude u "slučaju Franak" nemaju učinak na tužitelja u ovoj parnici; zaključno je predložio sudu da odbije tužbeni zahtjev i naloži tužitelju naknadu parničnog troška.

3. U postupku su izvedeni dokazi pregledom i čitanjem Ugovora o kreditu br. 168-50-3843926, ponuda tvrtke Basic d.o.o. od 15.12.2006. – Citroen, otplatnog plana od 19.12.2006., prijepis knjigovodstvene kartice na dan 16.5.2019., nalaz i mišljenje Darke Ceciće iz Solina, stalnog sudskog vještaka za računovodstvo i financije od 24. srpnja 2025., dok je tužitelj u tijeku glavne rasprave odustao od svog saslušanja kao stranke iz zdravstvenih razloga; stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga.

4. Sud nije izveo dokaz saslušanjem tužitelja, budući da je punomoćnik tužitelja na ročištu 6. svibnja 2026. odustao od izvođenja navedenog dokaza navodeći da je tužitelj zbog životne dobi i zdravstvenog stanja spriječen pristupiti sudu te da smatra predmet dovoljno raspravljenim. Za istaknuti je da navedeno nije bilo od utjecaja na pravilno i potpuno utvrđenje činjeničnog stanja niti na štetu tužitelja u ovom parničnom postupku budući da tuženik svojstvo potrošača tužitelja nije ni doveo u pitanje, a sud je o njegovu svojstvu potrošača odlučio na temelju isprava priloženih spisu predmeta, osobito Ugovora iz čijeg sadržaja nedvojbeno proizlazi da je predmetni kredit odobren radi kupnje osobnog vozila, pa okolnosti o namjeni kredita među strankama nisu sporne niti ih je bilo potrebno utvrđivati saslušanjem tužitelja. Također, odlučne činjenice u pogledu sadržaja ugovornih odredbi, načina njihova ugovaranja i njihove pravne valjanosti proizlaze iz isprava u spisu te predstavljaju

pitanja koja se ocjenjuju na temelju objektivnih dokaza, zbog čega saslušanje tužitelja nije bilo nužno za donošenje pravilne i zakonite odluke.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. U svezi odluke o glavnoj stvari, valja navesti da je predmet postupka u ovoj pravnoj stvari tužbeni zahtjev tužitelja kojim traži da mu tuženik isplati razliku iznosa na ime anuiteta plaćanih po Ugovoru s ugovorenom valutnom klauzulom. S tim u vezi, stajalište je ovog suda da je tužitelj u rečenom ugovornom odnosu imao status potrošača (što proizlazi iz samog sadržaja ugovora – za kupnju osobnog automobila marke citroen), a tuženik status trgovca tj. pružatelja usluge, nastavno na što se u konkretnom slučaju imaju primijeniti i odredbe mjerodavnog potrošačkog prava i Direktive 93/13 (dalje Direktiva) o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima.

6.1. U skladu s člankom 3. Direktive, ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlih iz ugovora (stavak 1.), time da se uvijek smatra da se o nekoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ona stavljena unaprijed pa potrošač nije mogao utjecati na njezin sadržaj, posebno u kontekstu unaprijed formuliranog standardnog ugovora (stavak 2.).

6.2. Osim toga, iz odredbe članka 6. Direktive proizlazi da države članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor u tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba (stavak 1.), kao i da države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi onemogućile da potrošač ne izgubi zaštitu koja mu se pruža Direktivom, na temelju odabira prava države koja nije članica kao prava primjenjivog na taj ugovor ako je taj ugovor usko povezan s državnim područjem države članice (stavak 2.).

6.3. Nastavno na potonje navedeno, ocjena je ovog suda kako stranke Ugovora o odredbi članka 2. istog, kao odredbi unaprijed formuliranog ugovora, nisu posebno pregovarale, to tužitelj nije mogao utjecati na njezinu egzistenciju u Ugovoru i sadržaj iste, kao i da ta odredba, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, te suprotno stajalištu tuženika, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, ovdje tužitelja.

7. Bitne činjenice relevantne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari utvrđene su analizom i ocjenom dokazne građe dostavljene uz tužbu i odgovor na tužbu (citirane u točki 3. ovog obrazloženja), te je ujedno provedeno financijsko vještačenje radi utvrđivanja utemeljenosti tužbenog zahtjeva u istaknutoj visini koju je tuženik također osporavao pored osporavanja samog osnova postavljenog zahtjeva tužitelja.

8. Cijeneći provedene dokaze u skladu s člankom 8. Zakona o parničnom postupku (Nar. nov. broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 – u daljnjem tekstu: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

9. Nije sporno da su parnične stranke sklopile Ugovor, kojim je tužitelju stavljen na raspolaganje iznos od 18.870,65 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem na dan isplate kredita, na rok otplate od 84 mjeseca uz promjenjivu kamatnu stopu (početna 5,20% godišnje), te valutnu klauzulu (vezivanje mjesečnih anuiteta uz tečaj švicarskog franka).

10. Među parničnim strankama je sporno jesu li odredbe Ugovora o valutnoj klauzuli nepoštene u smislu odredbi ZPP/07., a time i ništetne, te u svezi s tim postoji li obveza tuženika na povrat preplaćenih iznosa uplatama vršenima tijekom

trajanja predmetnog kreditnog odnosa na ime ugovorenih anuiteta koji su do otplate kredita uredno podmirivani, sve uslijed primjene rečenih odredbi Ugovora valutnoj klauzuli, pri čemu je nesporno da se tečaj CHF tijekom razdoblja otplate predmetnog kredita mijenjao.

11. Utemeljeno se tužitelj tijekom postupka poziva na pravomoćnu presudu Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/12 od 4. srpnja 2013. i presude drugostupanjskog suda (Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018.), a u kojem postupku je na pasivnoj strani sudjelovao i ovdje tuženik, te u kojima je ugovaranje valutne klauzule (na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak) i promjenjive kamatne stope u skladu s jednostranim odlukama tuženih banaka ocijenjeno nepoštenim odredbama kojima su povrijeđeni kolektivni interesi i prava potrošača, pri čemu je stajalište revizijskog suda (izraženo u presudi i rješenju Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Revt 249/14-2 od 9. travnja 2015. i presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Rev 2221/2018 od 3. rujna 2019., a budući da su rečene drugostupanjske odluke od strane tuženika pobijane izvanrednim pravnim lijekovima - revizijama) da je nesporno da su tužene banke u određeno navedenim razdobljima povrijedile kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita sklapanjem ugovora o kreditu koristeći u njima nepoštene i ništetne odredbe ugovaranjem valutne klauzule u CHF uz koju je vezana glavnica, a da se o tome nije pojedinačno pregovaralo, a što je uostalom utvrđeno i u konkretnom slučaju gdje iz Ugovora proizlazi da je sredstvima iz ostvarenog kredita tužitelj kupio osobno vozilo.

12. Posljedica ništetnosti spornih nepoštenih ugovornih odredbi je povrat preplaćenih iznosa s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno članku 1115. ZOO od dana njihovog stjecanja do isplate, pri čemu je shvaćanje ovog suda da su učinci odluka suda o tužbama za zaštitu kolektivnih interesa obvezujući za ostale sudove u postupku kojeg potrošač pokrene po pojedinačnom restitucijskom zahtjevu u skladu s odredbama članka 502.c ZPP.

13. Budući da je po tužbi za zaštitu kolektivnih interesa pravomoćno utvrđeno da je tuženik, kao poslovna banka, ugovorio nepoštene i ništetne odredbe o valutnoj klauzuli u valuti CHF, pa tako i u konkretnom slučaju (polazeći i od gornjih utvrđenja utemeljenih na iskazu tužitelja) i time povrijedio prava tužitelja kao potrošača tj. korisnika kredita, sve to u smislu da ga u vrijeme zaključenja Ugovora kao potrošača nije u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što je za posljedicu imalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, to je tuženik postupao suprotno naprijed u ovom obrazloženju citiranim odredbama odredbama ZZP/07., odnosno načelu savjesnosti i poštenja u smislu odredbi ZOO, zbog čega je tuženik ujedno u obvezi vratiti odnosno nadoknaditi tužitelju vrijednost postignute koristi ostvarene uplatama više plaćenih anuiteta, sve u skladu s čl. 1111. ZOO (kao stečeno bez osnove), i to upravo u visini utvrđenoj u postupku provedenim financijskim vještačenjem (na koje je tužitelj imao prigovor, kojeg je vještak uspješno otklonio očitovanjem od 18. travnja 2025.), sve uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate u smislu odredbi članka 1115. i članka 29. stavka 2. ZOO, pa je slijedom navedenog zahtjev tužitelja valjalo prihvatiti u cijelosti.

14. U odnosu na preinaku tužbenog zahtjeva od 28. travnja 2026., kojoj se tuženik protivio smatrajući je djelomičnim povlačenjem, a kojom je tužbeni zahtjev usklađen s nalazom i mišljenjem izrađenim od strane stalnog sudskog vještaka Marijana Jovića, ista je u skladu sa Zaključkom sa sastanka predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske

održanog u Zagrebu, 26. studenoga 2021., Su IV – 162/2021, ista je po ocjeni ovog suda svrsishodna i dopuštena, te je odlučeno kao u izreci rješenja.

15. U odnosu na prigovor zastare, isti je ocijenjen kao neosnovan. Naime, tužitelj je tužbu podnio 13. lipnja 2023. u 22 sata i 21 minutu (potvrda o predaji elektroničkom komunikacijom), dok je ista zbog okolnosti na strani suda, odnosno štrajka službenika i posljedičnih poteškoća u radu, u sudu evidentirana tek 1. kolovoza 2023. Za ocjenu pravodobnosti podnošenja tužbe mjerodavan je trenutak kada je tužitelj putem elektroničke komunikacije predao tužbu nadležnom sudu, a ne trenutak formiranja spisa od strane suda (1. kolovoza 2023.). Članak 106.a ZPP-a propisano je da se podnesak može podnijeti u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava te da se dan kada je informacijski sustav podnositelju potvrdio primitak podneska smatra se danom predaje podneska sudu kojemu je upućen.

15.1. Tužitelj, svakako, ne može snositi štetne posljedice zbog okolnosti na strani suda na koje nije mogao utjecati, slijedom čega se u skladu s čl. 106.a. ZPP-a smatra da je tužba podnesena 13. lipnja 2023. te je tom procesnom radnjom nastupio prekid zastare. Također, od dana donošenja presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. br. 43 PŽ-6632/2017-10 14. lipnja 2018. počeo je tijek općeg zastarnog roka u trajanju od pet godina iz čl. 225. ZOO u pogledu potraživanja na ime ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli (konkretni slučaj), pa i iz navedenog osnova, a jer je tužba u ovom predmetu podnesena 13. lipnja 2023., proizlazi da zastara predmetne tražbine, suprotno stajalištu tuženika, nije nastupila.

16. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama članka 154. stavka 1., članka 155. i 156. ZPP-a.

16.1. Tužitelj je postavio zahtjev za nadoknadu troška prouzročenog mu zastupanjem po odvjetniku u ovoj parnici, i to za sastav tužbe (Tbr 7 t.1), za sastav obrazloženih podnesaka od 20.2.2024. i 28.4.2026. (Tbr 8.t.1.), te za zastupanje na ročištima održanim 29.2.2024., 26.3.2024. i 5.5.2026. (Tbr 9.t.1.), u skladu s odredbama Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 142/12., 103/14., 118/14.-ispravak, 107/15. i 37/22., odnosno „Narodne novine“ br. 138/23., dalje: Tarifa) i s uvećanjem za PDV od 25%, te sve uvećano za trošak sudske pristojbe za tužbu i presudu u visini od 68,76 eura x2, odnosno za trošak financijskog vještačenja u visini od 550,00 EUR.

16.2. Sud je kao opravdane troškove tužitelja prouzročene mu zastupanjem po odvjetniku u ovoj parnici, polazeći pritom od vrijednosti predmeta spora u visini od 2.232,20 eura, i dostavljenog troškovnika, cijenio - za sastav tužbe u visini od 100 bodova (Tbr. 7. točka 1. Tarife), - za sastav podnesaka od 20.2.2024. (Tbr 8.t.1.), u visini od 100 bodova, te - za zastupanje na ročištima 29.2.2024., 26.3.2024. i 5.5.2026. (Tbr. 9. točka 1. u svezi Tbr. 7. točka 1. Tarife) svaki u visini od 100 bodova, odnosno ukupno 500 bodova, što u skladu s vrijednosti boda od 2,00 EUR predstavlja iznos od 1.000,00 EUR tj. s uvećanjem za PDV po stopi od 25% iznos od 1.250,00 EUR, kojem iznosu je valjalo pridodati trošak financijskog vještačenja predujmljenog po tužitelju i likvidiranog po sudu u visini od 550,00 EUR te trošak sudske pristojbe za tužbu u potraživanoj visini od 68,76 EUR (Tar. br. 1. stavak 1. Tarife sudskih pristojbi, kao priloga Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi, „Narodne novine“ br. 53/19., 92/21. i 37/23.).

16.3. Nasuprot tome, neopravdanim je ocijenjen zahtjev tužitelja za nadoknadu troška prouzročenog mu sastavom podneska od 28. travnja 2026. kojim je tužbeni zahtjev usklađen s rezultatima u postupku provedenog financijskog vještačenja, a to stoga jer je tužitelj bio dužan još u tužbi staviti određeni zahtjev, što je uostalom i učinio, pa kada je istog usklađivao tijekom postupka, to mu nije ni mogao

biti obistinjen time prouzročeni trošak od 250,00 eura. Također, neosnovan je i zahtjev tužitelja za naknadu troška sudske pristojbe na presudu u visini od 68,76 EUR jer je tužitelj, kao potrošač, u skladu s odredbama Zakona o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23) čl. 11. t. 20. oslobođen od plaćanja sudskih pristojbi u postupcima pokrenutim na temelju pravomoćne odluke o zaštiti kolektivnih interesa potrošača, slijedom čega mu navedeni trošak nije niti će nastati. Slijedom naprijed navedenog, zahtjev tužitelja u preostalom dijelu u visini od 318,76 EUR odbijen je kao neosnovan.

16.4. Slijedom navedenog, valjalo je tuženiku naložiti da tužitelju koji je u ovoj parnici, po učinjenoj dopuštenoj preinaci, uspio u cijelosti, nadoknadi opravdane troškove prouzročene mu ovom parnicom u ukupnom iznosu od 1.868,76 eura, dok je zahtjev tužitelja za nadoknadu parničnog troška u preostalom potraživanom dijelu (u visini od 318,76 EUR) valjalo odbiti kao neosnovan i o troškovima postupka odlučiti kao pod točkom II. izreke presude.

16.5. Tužiteljima je na njihov zahtjev dosuđena zatezna kamata na parnični trošak u skladu s čl. 151. st. 3. ZPP-a, slijedom čega je presuđeno kao pod točkom II. izreke ove presude.

Šibenik, 17. srpnja 2026.

SUDAC

Toni Grgurin

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o istoj odlučuje nadležni drugostupanjski sud.

DN-a:

- u skladu sa zapisnikom sa ročišta o objavi

Broj zapisa: **9-3088a-c8a57**

Kontrolni broj: **0392e-c3f64-e6e62**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Toni Grgurin, O=OPĆINSKI SUD U ŠIBENIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.